

תת"ע 14502/10/18 - רון רוזיצקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 14502-10-18 מדינת ישראל נ' רוזיצקי
תיק חיצוני: 14116680662

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	רון רוזיצקי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 24.9.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של עצירת רכב בשטח המיועד לכלי רכב שלא לצורך העלאת נוסעים או הורדתם בניגוד לתקנה 72(א)(4) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 11.1.18, ונגזר עליו קנס בסך 500 ₪.
3. יצוין כי זו בקשה שלישית של המבקש לביטול פסק הדין בתיק כאן שניתן בהיעדרו. המבקש נשפט שלוש פעמים בהיעדרו כאשר בשתי פעמים ביטל בית המשפט את פסק הדין. בקשתו הראשונה לביטול פסק הדין התקבלה בהסכמת המשיבה, ובקשתו השנייה התקבלה חרף התנגדותה של המשיבה.
4. כעת, בבקשתו השלישית, המבקש טען כי לא קיבל לידי את הזימון לדיון. טען כי אין תיעוד על מסירת דבר הדואר לידי ומאחר ושהה בבית חולים נראה שהדואר לא מסר לו את ההזמנה. טען כי הרבה לשהות בבית החולים אצל אימו שנפטרה לאחרונה. טען כי הוא נמצא בחובות בהוצאה לפועל ומתקיים מקצבת נכות. טען כי הציג למשטרה את אישור המוסך.
5. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה (אם כי בתגובתה התייחסה לבקשה כאל בקשה שעניינה הארכת מועד להישפט ולא כבקשה לביטול פסק דין).
6. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

המבקש הורשע בפסק דין מיום 17.6.19 (פסק הדין השני שניתן בהיעדרו) והגיש בקשה לביטול פסק דין, כאשר בהחלטה מיום 19.8.19 נעתרתי לבקשתו, חרף התנגדות ב"כ המשיבה, וקבעתי דיון הקראה ליום 24.9.19. מעיון בהמצאות שבוצעו בתיק האלקטרוני עולה כי החלטה זו נשלחה לכתובתו של המבקש ולאחר ביקור שלישי הודבקה על דלת ביתו של המבקש בתאריך 30.8.19. בנסיבות אלה, בוצעה מסירה כדין. מעבר לכך, משהגיש המבקש בקשה לביטול פסק דין הרי שבאחריותו היה לבדוק מה עלה בגורל בקשתו.

9. בנסיבות אלה, ובשים לב לכך שמדובר בבקשה שלישית לביטול פסק דין, איני סבורה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

נוכח טענתו של המבקש למצב כלכלי קשה, אני מאריכה המועד לתשלום הקנס עד ליום 15.12.19.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.